

pentru ce e aceasta?” Mai bine spune în sinea ta: „Dar ce treabă am eu cu ei? Nu eu trebuie să răspund pentru ei la Înfricoșătoarea Judecată a Lui Dumnezeu”.

○ Îndepărtează-ți fiecare gând de la judecarea faptelor oamenilor și roagă-te cu sârguință Lui Dumnezeu, ca El singur să te ajute în acest lucru. Deoarece fără ajutorul Lui Dumnezeu, noi nu putem face nimic bun, după cum Domnul Însuși ne spune: „Fără de Mine nu puteți face nimic”. Păzește-te de neîncredere ca de foc, pentru că vrăjmașul așa îi prinde pe oameni în plasa lui și se străduiește să prezinte totul în chip denaturat: ce e alb în negru și ce e negru în alb, așa cum a procedat și cu strămoșii Adam și Eva în rai.

○ Iar invidia, răutatea și ura vin din mândrie și din lipsa de dragoste pentru aproapele. Tămăduirea acestor patimi stă mai întâi în recunoașterea neputinței proprii, cu

smerenie și sinceritate, înaintea lui Dumnezeu și a părintelui duhovnic; apoi avem strădania în a urma Evanghelia – să nu acționăm din atracția acestor patimi, ci să facem cele potrivnice lor. Al treilea leac ar fi căutarea slavei lui Dumnezeu și de la Dumnezeu în toate; al patrulea – cerșirea cu smerenie a ajutorului de la Dumnezeu, fără a ne îndoi, ci crezând că ceea ce este cu neputință la oameni e cu putință la Dumnezeu. Al cincilea leac este prihănirea de sine, adică în orice situație neplăcută sau întristătoare să luăm vina asupra noastră și să n-o dăm pe alții, pentru că n-am știut să procedăm cum se cuvine și am provocat așa o neplăcere și măhnire, de care vrednici suntem, din îngăduința lui Dumnezeu, pentru nepăsarea și trufia noastră, pentru păcatele noastre vechi și noi.

Sursa: manastireasuruceni.md

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 13 octombrie	18:00	Vecernia și Litia
Marti 14 octombrie	07:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Sfânta Cuvioasă Parascheva de la Iași
Sâmbătă 18 octombrie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 19 octombrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. Galateni 1, 11-19; Ev. Luca 7, 11-16; glas 2, voscr. 8 → Duminica a 20-a după Rusalii (Învierea fiului văduvei din Nain)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

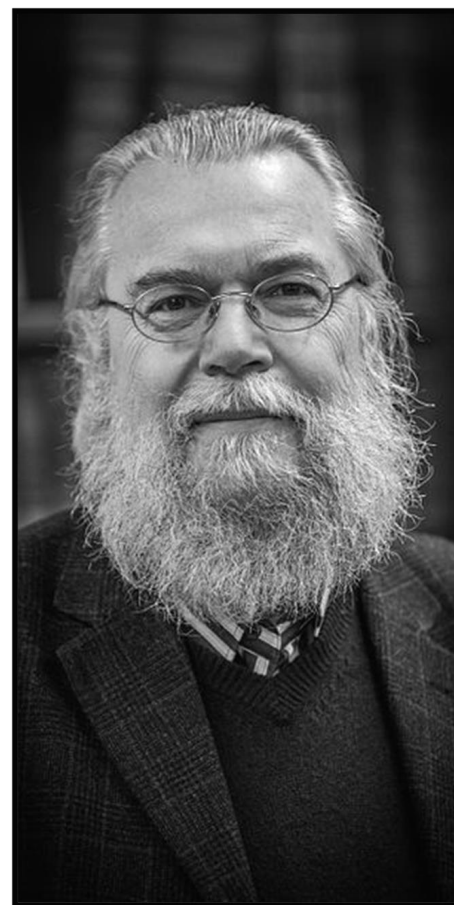
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Dacă vrei să cunoști pe Domnul, smerește-te până la sfârșit, fii ascultător și înfrânat în toate, iubește adevărul și negreșit Domnul îți va da să-L cunoști prin Duhul Sfânt.”

– Sfântul Siluan Athonitul

Nr. 587 / 12 octombrie 2025

JEAN-CLAUDE LARCHET

TAINA SFÂNTULUI MASLU ȘI VINDECAREA OMULUI

Rânduiala și textul slujbei Sfântului Maslu ne descoperă cinci scopuri principale ale acestei Taine, și anume vindecarea, ușurarea durerilor și a suferințelor, iertarea păcatelor, mângâierea bolnavului și, în cele din urmă, mântuirea.

Primul scop al Maslului este în mod foarte limpede vindecarea de boală, care se cere în majoritatea rugăciunilor de la această slujbă. Tot în rugăciunile acestea de la Maslu se cere de la Dumnezeu ușurarea durerilor fizice și a suferințelor psihice ale celui pentru care se săvârșește Maslul, acesta fiind al doilea scop la săvârșirii Tainei.

Al treilea scop al Tainei Sfântului Maslu este mângâierea întristării pe care o produce boala. În unele boli avansate și cunoscute ca incurabile,

chiar dacă se pot întâmpla și minuni, acestea sunt prin definiție excepționale. În toate cazurile, însă, Taina îl poate ajuta pe bolnav să-și îndure boala și suferințele pe care le provoacă ea, să înfrunte această grea încercare, ferit de tristețe și de deznădejde, păstrându-și credința și încrederea în Dumnezeu, să le trăiască în Domnul și să primească de la El foloasele duhovnicești pe care El le dă întotdeauna la vreme de necaz celor ce se alipesc de El cu toată curăția, cu rugăciune, nădejde și iubire. Primirea Maslului îi oferă în orice caz bolnavului un nou început, cu noi temeuri, prin care să se situeze într-un context duhovnicesc nou, să fie dinamizat interior.

Un alt scop deosebit de important al Maslului este iertarea păcatelor. Acesta este evidențiat de Sfântul Iacob în cuvintele prin care întemeiază Taina, în paralel cu cel al vindecării: „*Și de va fi făcut păcate, se vor ierta lui*” (Iacob 5, 15). De altfel, toată rânduiala slujbei Maslului are un puternic aspect penitențial. Iertarea și curățirea de păcate se cer în mai toate rugăciunile, mai ales în cea de-a doua rugăciune din rânduiala Maslului, care este și o chemare la pocăință, pentru că boala este adesea prilej de întoarcere la Dumnezeu. De asemenea, rugăciunea penitențială pe care o rostește preotul la sfârșitul slujbei, ținând Sfânta Evanghelie deschisă pe capul bolnavului, cuprinde multe formule apropiate de cele folosite la Taina Pocăinței.

Dar Taina Maslului nu înlocuiește Taina Spovedaniei, deoarece creștinul nu-și mărturisește aici păcatele. Putem, totuși, considera că acela care primește ungerea de la Maslu primește totodată iertarea păcatelor sale, dacă el se află în stare de pocăință. Boala poate fi legată de un păcat personal sau de patimi și, prin urmare, vindecarea poate avea drept condiție iertarea acestor păcate sau curățirea de aceste patimi. O altă rațiune pentru care putem lega tămăduirea de iertarea păcatelor este aceea că harul lui Dumnezeu nu poate fi primit decât de cel care are o inimă și un cuget curat. Dar iertarea păcatelor este de asemenea legată de un alt scop al Maslului, și anume mântuirea bolnavului.

Mai presus de vindecarea bolnavului, prin Maslu se urmărește mântuirea lui. Este semnificativ faptul că, în textul Sfântului Iacob, mântuirea, ca rod dorit al ei, este menționată înaintea tămăduirii: „*Rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va ridica*”. Îngrijirea și tămăduirea bolilor trupești sau psihice și sănătatea regăsită nu sunt niciodată pentru creștinism scopuri în sine. Îngrijirile ce se dau trupului sunt simboluri ale grijii datorate sufletului. Redobândirea sănătății nu este un scop în sine, ci recuperarea puterilor hărăzite să împlinească voia lui Dumnezeu, să-L slujească și să-L slăvească pe El. Tămăduirea bolilor fizice și psihice se arată a fi simbol și

vestire sau prefigurare a mântuirii omului.

Iertarea păcatelor și curățirea sufletului și a trupului săvârșite la Maslu sunt strâns legate de tămăduire, dar deseori se spune că Taina este și spre mântuirea bolnavului și spre viața cea veșnică din Împărăția Cerească. Aceste înțelesuri eshatologice se explică mai puțin prin faptul că moartea apare întotdeauna ca un orizont posibil al oricărei boli, cât mai degrabă prin reamintirea faptului că adevărata viață a omului este viața cea veșnică, iar adevărata sănătate este cea a întregii lui făpturi, de care va avea parte deplin și pe vecie în Împărăția Cerească.

Boala este pentru om prilej cum nu e altul mai bun de cercetare de sine, de întoarcere către Dumnezeu și de schimbare a vieții sale, spre vindecare și în special spre mântuire.

Sursa: **Jean-Claude Larchet**, *Viața sacramentală*, Editura Basilica, 2015

ȘFÂNTUL AMBROZIE DE LA OPTINA

† 10 OCTOMBRIE
1812 – 1891

CUGETĂRI DUHOVNICEȘTI

○ A trăi înseamnă să nu fii mâhnit, să nu judeci pe nimeni, să nu superi pe nimeni și cu toții să fii respectuos. Pentru mireni (creștinii din lume), rădăcina tuturor relelor este iubirea de argint, iar pentru călugări – iubirea de sine.

○ Tristețea vine din îngâmfare și de la diavol. Vine din îngâmfare când nu ni se face voia, când ceilalți nu vorbesc despre noi așa cum am vrea și, de asemenea, vine din râvna de a depune eforturi peste puterile noastre.

○ Neliniștea sufletească este simptomul mândriei ascunse și demonstrează lipsa de experiență și de pricepere a omului. Înțelepciunea duhovnicească se câștigă prin smerenie, frica de Dumnezeu, menținerea conștiinței curate și a răbdării în necazuri. Casa sufletului este răbdarea, hrana sufletului este smerenia. Când în casă nu se găsește hrană, atunci sufletul iese afară, adică din răbdare. Pe vechii creștini, vrăjmașul îi ispita prin chinuri, iar pe cei de azi, prin boli și gânduri.

○ Cuvântul nu e ca vrabia: zboară, dar nu poți să-l prinzi. Foarte des, din cauza cuvintelor nesocotite, se întâmplă mai multe necazuri decât din cauza faptelor. De aceea este numit omul cuvântător, ca să pronunțe numai cuvintele gândite și chibzuite.

○ „*Fiți dar înțelepți ca șerpii*” (Matei 10, 16), șarpele când trebuie să-și schimbe vechea piele cu cea nouă, caută un loc îngust și ferit de ochii lumii, care i se pare potrivit și astfel își lasă pielea dinainte. Așa și omul care dorește să-și scoată șubrezeala (omul vechi) trebuie să meargă pe calea îngustă a împlinirii poruncilor Evangheliei.

○ Nu analiza faptele oamenilor, nu judeca și nu spune: „De ce e așa,